

Dag Ann,

Je hebt groot gelijk met je klacht, uiteraard.

Het is in onze contreien inderdaad een kwalijke ingesleten gewoonte bij veel organisatoren dat schrijvers niet, nauwelijks of in natura worden uitbetaald: "t Is toch reclame voor je boeken?" Via het Fonds en de lezingenlijst hebben we daar iets aan gedaan: niet betalen kan niet meer als je als organisator subsidies wil krijgen. Too little en too late, maar toch al dat en voor dat segment.

Maar dan is er de auteurskant van de zaak. De kwalijke gewoonte zal blijven bestaan zolang niet meer auteurs op hun strepen staan, zoals jij nu doet. (Wat uiteraard niet belet dat auteurs niet van harte gratis dingen willen/kunnen doen voor goede doelen, daar heb ik het hier niet over.) Het is dus van 'onze' kant ook een kwestie van, en nu komt er een Groot Woord, solidariteit. Daar proberen wij als VAV voor te staan, maar je merkt dat dat Grote Woord met name bij de jongere generatie (ik weet het, ik veralgemeen schabouwelijk) niet meer erg wervend is...

Concreet: onze leden vinden op onze website welke tarieven wij aanraden voor diverse soorten lezingen. (Ja, ik weet het, alleen onze leden: je moet ergens je bestaansrecht vandaan halen als belangenbehartiger.) Het ideaal zou zijn dat auteurs met z'n allen, en met VAV als ruggensteun, die prijzen of iets vergelijkbaars ook effectief en consequent zouden vragen. Maar veel auteurs blijven 'onder elkaars duiven schieten', vragen veel te weinig, laten zich nog altijd met de al te bekende fles wijn in het riet sturen en houden hierdoor het verderfelijke systeem dat jij aan de kaak stelt mee overeind. Dat moet me van het hart. *Spread the word.*

We zouden als belangenbehartiger een stap verder kunnen gaan en bv. een 'zwarte lijst' van niet of nauwelijks betalende organisatoren aanleggen en bekendmaken. Dat zal een erg lange lijst worden, maar dat moet dan maar.